

תמונות אלה ייצגו את ישראל בביאנלה של הצעירים בפריס

צלוב על הגוף

הצלובים: אלכס אגור

שררה בבית הוריו — להתחיל לצלם. הוא נדבק עד מהרה בתאחת המקצוע. אלכס עקב אחרי מלאכת הצילום של אביו והחל לצלם בעצמו. צילומיו עמדו כל הזמן בביקורת חריפה של אביו. העובדה שבעת לימודיו הירבה אלכס לעסוק בציור לומ יותר מאשר בשיעורים, לא הפריעה כל כך לאב, כמו איכותם של הצילומים. אלכס הפך לצלם מיקצועי, עסק בצילומי עיתונות והיה גם צלם שבועון צה"ל במחנה. עתה, כשנבחרו צילומיו לייצג את ישראל בביאנלה של הצעירים, הוא זכה גם להכרה רשמית ראשונה כצלם-אמן.

★ ★ ★

מתח יצירתי ואירוטי

בין הצילומים שיציג אלכס אגור בביאנלה, ישנה גם סדרת צילומים מהמה מעין סיפור מצולם ללא מילים, בו מנסה אלכס לתאר בעזרת העדשה פעולה שיגרתית כמו זו של צייר המצייר מודל עירום. צילומים אלה, כמרבית צילומיו של אלכס, לא היו מתוכננים מראש ונולדו ב"מיקרה". יום אחד הזדמן לסטודיו של חברו הצייר, מתי גרינברג, בשעות הקטנות של הלילה. מתי היה שקוע כולו בציור, כשי לפניו ניצבת הדוגמנית — ציירת אף היא, שהתנדבה לשמש כמודל לידידה הצייר.

במקום שררה אחירה מיוחדת במינה, שאלכס ניסה לקלוט אותה במצלמה. הוא שלף את מצלמתו והחל לצלם מבלי להוציא הגה. הוא צילם וצילם מכל זווית אפשרית, עד שהבחין שהסרט במצלמתו לא נגמר, למרות שצילם כבר כ-100 תמונות. בדיקה קצרה הוכיחה לו שבהתרגשותו שכח להכניס סרט למצלמה.

כשנטענה המצלמה התחיל אלכס לצלם הכל מחדש, כאילו לא אירע דבר. רק כשי

כשתיפתח החודש הביאנלה של הצעירים בפאריס, היא תהיה מיפגן בינלאומי של אמנים עד גיל 35 ככל שיטחי היצירה האמנותית. ישראל תהיה מיוצגת בה ייצוג נכבד בכמה תחומים. נועם שריף ייצג את המוסיקה הישראלית הצעירה, רפי לביא את הציור, מיכה אולמן את הגרפיקה

מתי גרינברג בוחן את ה"אובייקט, גופה העירום של אשה. הכדמות חיה או כאובייקט אסתטי?"

היא ניצבת מול ה"צייר השקוע במכ"חול ובצעיו. האם היא אשה או חפץ דומם?"

הקומפוזיציה סוף האקט. הצייר והאובייקט צלובים. בצילום הממחיש את ההזדהות בין הצייר למודל שלו בתום היצירה.

לכן-שחרו זהו אותו צילום שמיין כשהוא מודפס בנגטיב. הנגטיבים של התמונות יוצגו בביאנלה יחד עם הפוזיטיבים, כחלק אורגאני מהסיפור המצולם.

שחרור ולבו הצייר והדוגמנית. בצילומיו ניסה אלכס אגור לקלוט את המתחולל בשעת פעולה כמו ציור מודל עירום, בליבות שני האנשים הקשורים ביצירה.

ומשה אפרתי את הכוריאוגרפיה.

★ ★ ★

הבן עולה על האב

ולם הצייר מכל המשתתפים בביאנלה יהיה הצלם הישראלי אלכס אגור, שצילומיו נבחרו להיות מוקרנים במסגרת התערוכה (יצירותיהם של הצלמים המשתתפים בביאנלה לא יוצגו, בגלל מסי

פרם הרב של הצלמים בתמונות מודפסות, אלא יוקרנו ללא הפסק על-גבי מסכי ענק). למרות גילו הצעיר, אלכס הוא כבר צלם בעל וק של עשר שנות צילום. הוא החל לצלם בגיל 11, כשאביו, הצלם יעקב אגור, קנה לו את מצלמתו הראשונה. "אתה יכול לבחור לעצמך את מיקצועך כפי שתרצה", אמר לו האב, "אבל אם תרצה להיות זוקא צלם, תוכל לעשות זאת בתנאי אחד — שתצלם יותר טוב ממני". אלכס החליט — כעקבות האחירה ש

פיתח את הסרט במעבדה, הסתבר לו שדו"קא התרגשותו היא שהעלתה את איכות ציורו. שתי הדמויות המופיעות בסיפורו המצור לם כימעט ואינן משחקות בו כל תפקיד. את פניה של הדוגמנית אין רואים כלל. פניו של הצייר נשארים כל הזמן ללא הב"ע. ויחד עם זאת הצליחו הצילומים לקלוט ולתאר את האחירה של המתח, היצירתי והאירוטי כאחד, ששררה בין השניים במשך כל עת הציור.